

Előfizetési árak:
Fél évre . . . 90 Leu
Negyed évre . 45 Leu
Egy hóra . . 15 Leu
Hirdetés — Nyilttér
díjszabás szerint.

SZÉKELY UJSÁG

egyesülve a SZÉKELY HIRLAP-pal.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAS REGGEL.

A
SZÉKELY UJSÁGOT
néhai Molnár Emil,
a
SZÉKELY HIRLAPOT
Bíró Lajos alapította.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Kovács J. István

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
KOVÁCS-HIRLAPIRODA, Str. Horia, Cloacă și Crișan
(volt Gábor Áron-utca) 1. szám.

Főszerkesztő:
Dr. I. Diénes Ödön

1885-A Kisegítő Takarékpénztár. -1931

A Kézdivásárhelyi Kisegítő Takarékpénztár r.-t. junius 8-ra rendkívüli közgyűlésre hívta össze részvényeseit, melynek egyedüli tárgya volt a „Brassói Általános Takarékpénztárral létesítendő fúzió”.

A részvényesek nagy számban jelentek meg a közgyűlésen, melyet dr. Sinkovits Ottó elnöközgató vezetett. Elnöki megnyitójában reámutatott a Kisegítő Takarékpénztárnál beállott fizetésképtelenségre, mely a rövid idő alatt elvont 15 milliónyi betétvisszafizetés folytán és más okokból állott elő s melynek következménye az igazgatóság azon elhatározása, hogy fuzionál a Brassói Általános Takarékpénztárral.

Ezután Jancsó Endre vezérigazgató terjesztette elő jelentését az intézet megromlott anyagi helyzetéről, a veszteségekről, — de konkrét számadatok, mérleg nélkül, — s azt, hogy ez igazgatóság csőd elkerülése végett fúziós szerződést kötött a nevezett intézettel, mely szerződés a közgyűlés hozzájárulásával életbe lép, minthogy a brassói közgyűlés már e hó 6-án azt elfogadta. Előterjesztette a „fúziószerződést”, mely szerint a Kisegítő Takarékpénztár minden aktív és passzív vagyona átszáll az Allgemeine Sparkasse-ra, mely vállalta a betétek teljes visszafizetését és a Kisegítő követeléseinek behajtását.

A szerződésben az Allgemeine arra kötelezte magát, hogy azon részvényeseknek, kik folyó évi október 1-ig beadják a Kisegítő részvényeiket megsemmisítés végett, (!) két év múlva, 1933. május 15-én kifizetik a részvényre eső részt, ha lesz mit. (!) Ajánlja a közgyűlésnek elfogadásra.

Az előterjesztés után vita indult meg, melyben felszólaltak Török Sándor tanár, Szócs István, Szabó Dénes, dr. Vajna Gábor, Bothár L. Vilmos, Tóth Balázs s a felszólalásokra az igazgatóságból dr. Molnár Dénes és Montag Imre válaszoltak.

A vita befejeztével névszerinti szavazás következett az indítvány, illetve „fúzió-nak” nevezett szerződés felett. Az indítványt negyvenkétezerhuszonöt szavazattal párszáz ellen a közgyűlés elfogadta és ezzel a Kézdivásárhelyi Kisegítő Takarékpénztár fennállásának negyvenhetedik évében meghalt, szégyenteljesen kimúlt.

Hosszasan és sok oldalról lehetne foglalkozni a fentti tudósításban foglaltakkal, de csupán röviden néhány megjegyzést teszünk most.

Mindenkit meglepett a fúziónak nevezett szerződés és annak lealázó, törvénybe ütköző tartalma, amit eddig az igazgatóság féltve titkolt, meglepetésszerűen dobott a közgyűlés elé. Valójában ez a szerződés nem fúzió, mert az egyesülés jogi fogalma nem az, hogy két részvénytársaság közül az egyik úgy magábaszívja a másikat, hogy az megsemmisüljön, hanem az, hogy az egyesülő társaságok részvényesei a fúzió által megnagyobbodott új társaságnak lesznek részvényesei.

Ilyen fontos határozatnak nem lett volna szabad csak általánosságban mozgó

jelentésen alapulni: mint a 15 millió betételvonás, a kamattörvény nehézségei és a mellesleg, de pontos kimutató nélkül említett sokmillió veszteség, de legfőképp nem: mérleg nélkül. Mert az ez évi rendes közgyűlésnek febr. 28-án előterjesztett dec. 31-iki mérleg szerint nem volt veszteség, sőt 3.443,714 Leu volt kitüntetve tiszta nyereségül. Honnan van pár hónap elteltével már sok millió veszteség, a mit ugyan nem vallottak be, de sejteni engedtek?

A fúziónak nevezett szerződés valójában nem egyéb, mint burkolt felszámolás. Ez pedig törvényellenes.

És törvénybeütköző a szerződés azért, mert csak azon részvényeseket részesíti két év múlva, ha marad valami a felosztandó vagyonból, kik okt. 1-ig a részvényeiket átadják megsemmisítés végett az Allgemeine Sparkassa-nak. Ilyent a törvény nem enged meg, mert minden részvényesnek minden részvénye után egyenlő joga van s a törvényt sem szerződéssel, sem közgyűlési határozattal megsemmisíteni nem lehet. Ezen ponthoz az Allgemeine ragaszkodott Jancsó Endre jelentése szerint és kény-

telenek voltak így aláírni. Miért? Ilyen lealázó szerződést kötni nem lett volna szabad.

Beszéltek még a közgyűlésen arról is, hogy az Allgemeine Sparkassa nagy kockázatot vállalt, midőn átvállalta úgy az aktívákat, mint az aktívákat, mert esetleg ebből nagy kára is lehet. Hát ezt így beállítani nem szabad. Még ha egyes esetekben lenne is kár és veszteség, a teljes üzlet átvétele feltétlenül nagy hasznot, óriási előnyt jelent e szász pénzintézetnek, melynek vezetői különben nem is mentek volna bele.

Átvették a Kisegítő összes üzleteit, érdekkörét, vagyonát, követeléseit, ingatlanait, házait, beleértve a kovásznai, nagyborosnyói és sepsiszentgyörgyi fiókokat, tehát a megye nagy részére kiterjedő terjedelmes banküzleti érdekkört, a mi igenis, számottevő.

Le kell tehát szögezünk, hogy e bank nem önzetlenül „szanált.”

Vagy volt vesztesége a Kisegítőnek, vagy nem volt. Ha volt, akkor őszintén, adatszerűen fel kellett volna tárni és a szanálásra más eszközöket keresni, ha nem volt, akkor nem lett volna helye így megölteni egy, nem is rég még virágzó székely intézményt.

Dr. D. Ö.

A RÉGI KÉZDIVÁSÁRHELY.

Karcolatok a közélet elhunyt munkásairól.

Írta: VAJNA KÁROLY.

WELNREITER GYÖRGY.

1831 — 1915

Nem a Székelyföld szülötte volt s mégis mint székely-magyar halt meg. Bácskai svábok-magyar iskoláiban, szülő városában Óbecsén szivta magába magyar levegőben az édes anyai tejjel a magyar haza szeretetét és a magyar nyelvet, amelyekhez mindhaláláig hű maradt.

Nem tagadta sohasem, hogy ősei valamikor sváb eredetűek lehettek. Sőt a svábnyelvet teljesen jól beszélte. De vármegyénkbe s városunkba érkezése első percétől kezdve mindig magyarul beszélt, magyarul érzett és magyarul cselekedett.

Más nyelven legtöbbször csak üzleti ügyekben és idegenajku (cseh és német) gyári alkalmazottjaival beszélt.

Baráti körökben kedélyes filkőzés közben ha néha megtörtént, hogy tréfásan „sváb” megszólítással illették, még csak nem is zsörtölődött érte. De azt soha sem engedte meg, hogy magyarságát, hazafiasságát egy kétértelmű szóval is kétségbe vonják.

Ilyen volt egy egész hosszú pátriárkális életén, 85 éven át, úgy a családi és társadalmi életben, mint a közéleti tevékenység terén.

Mint 18—19 éves ifju részt vett a magyar szabadságharcban, mint honvéd. Ott volt a szenttamási csatában. Majd a szabadságharc leveretése után néhány hónapig Temesváron fogságban volt, ahonnan 1850 év első felében bocsátották szabadon. Haza ment Ó-Becsére, ahol már egy teljes osztrák császári ezredet talált, a rend, a közbiztonság fenntartására elhelyezve. Az ezrednek

kitűnő katona-zenekara is volt. Ezt az ezredet zenekarával együtt rövidesen áthelyezték Háromszékre s központján Kézdivásárhelyet választotta az ezredparancsnokság. Ez az áthelyezés döntő befolyással volt Welnreiter György sorsára. Beteljesedett rajta is, — mint ő mondta nem egyszer baráti körökben, — ennek a nagy mondásnak igazsága: „A férfi sorsa a nő!”

A zenekar főhadnagy-karnagya Podhora Ferenc nemcsak a karnagyi botot tudta kitűnően dirigálni, de volt egy ennél értékesebb kincse is: egy bájos kis leánykája, Juliska, aki egyelőre — lehet tudtán kívül — magával hozta Kézdivásárhelyre a Welnreiter György rabul ejtett szívét is. Ennek meg végül is az lett a következménye, hogy Welnreiter György is alig egy év múlva elhagyta a szülői házat és a szép bácskai leányokat is és váratlanul Kézdivásárhelyen telelt. Itt azután bizonyos küzdelem s kitartó várakozás után 1856 tavaszán oltárhoz vezette Juliskát, miután előzőleg megszerezte és üzembe helyezte a Piblinger-féle vort sörgyárat a minoritáktól bérelt helyiségben. A sörgyárat azután innen áthelyezte a tulajdonát képező jelenlegi helyiségbe.

Ezt a gyárat utóda: János fiával tovább fejlesztette, modernül berendezte, úgy, hogy bármely nagyobb gyárral is felveheti a versenyt. E gyárban Welnreiter György feleségével majd fiukkal együttesen rendet, fegyelmet és szorgalmat honosított meg, amelyek párosulva a munkások iránti humanus, becsületes és igazságos bánásmóddal, egy gyár fejlődésének és fennállásának biztosítására a legfontosabb tényezőket képezik.

Amennyiben nagy elfoglaltsága engedte, tevékeny részt vett Welnreiter György a közéleti munkában is.

A kaszinónak nemcsak buzgó rendes

A marosvásárhelyi iparkamara megkezdte a cégek bejegyzését.

A Székely Újság előző számában ismertettük a cégbejegyzésre vonatkozó fontosabb tudnivalókat. Most e fontos kérdésben a marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara az alábbiak közlésére kért fel:

A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara tudomására hozza Csik-, Maros-, Udvarhely- és Háromszékmegyei kereskedőinek és érdekelt iparosainak, hogy a kamara mellett létesített kereskedelmi lajstromozási hivatal működését megkezdte. A bejegyzésekre vonatkozó felvilágosításokat és részletes utasításokat az érdekeltek megszerezhetik akár a kamaránál, akár pedig a kamara kerületébe tartozó városok polgármesteri hivatalaiban, főszolgabírói hivatalokban, kereskedő társulatoknál és ipartestületeknél, hol azok közöltettek.

A kérés nyomtatványokat a válaszbélyeg (6 leu plusz 2 leu) ellenében az összes igénylőknek megküldi.

Bejegyzésre vannak kötelezve az összes cégek, melyek az adótörvény alapján 16%-os egyenes adónak vannak alávetve, tekintet nélkül formájukra és annak figyelembe vétele nélkül, hogy az ipartörvény szerint az kereskedelmi vagy ipari cég. Kereskedelmi cégeknek tekintetnek és következőképpen feltétlenül bejegyzésre vannak kötelezve: a vendéglők, kávéházak, szállodák, beszállók, korcsmák, cukrászdák, pékek, mészárosok, malmok, kivéve a falusi malmok, autbuszvállalatok, autófuvarozók, mézeskalácsosok, építési vállalkozók, fényképészek, nyilvéllyiséggel rendelkező villanyszerelők, óráskok, ékszerészek, kik a régi ipartörvény szerint Erdélyben ipari cégekként voltak osztályozva. Ezen kritériumtól függetlenül bejegyzésre kötelezettek az összes ipari és kereskedelmi társaságok, mint betéti közkereseti és részvénytársaságok, továbbá mindenféle szövetkezet, valamint ezeknek összes fiókjai, ügynökségei és képviselői.

A bejegyzési kötelezettség nemcsak a jövőben alakuló cégekre terjed ki, hanem a törvény alkalmazásának idejében létező összes cégekre is, tekintet nélkül arra, hogy a törvénytől be voltak jegyezve, vagy iparigazolvány alapján a bejegyzésre kötelezettek. A kézműiparosok bejegyzése szabad elhatározásuktól függ, amennyiben nem esnek a fenti előírások alá vagy iparuk a

magyar kereskedelmi törvény szerint kisipar körét nem haladja meg. Újlag megjegyezzük, hogy az ipari társaságok feltétlenül bejegyzésre kötelezettek, valamint az összes fiókok, legyenek akár kereskedelmi, akár ipari cégek. A jelenleg létező cégekre vonatkozólag az eljárás a következő:

Azon cégek, melyek a törvénytől vannak bejegyezve, egy legújabb keletű bizonyítványt kell bemutatassanak, melyből kitűnik, hogy a cég be van jegyezve, továbbá alapszabályukat és társasági szerződésüket. Azon cégek viszont, melyek csak iparigazolvány alapján működnek, az I. fokú iparhatóság által kiállított bizonyítványt kell bemutatassanak, melyből megállapítható, hogy az iparigazolvány jelenleg is érvényben van. A fennállás igazolása azon okból bír fontossággal, hogy a meglévő cégek a törvény alkalmazása rendjén sokkal kevesebb díjat fizetnek, mint az újonnan alakulók.

Képesítéshez kötött, bejegyzésre kötelezett iparoknál az iparigazolvány váltása is szükséges.

RÓTH JENŐ kárpitos lakása özv. Fintáné vendéglős utcája, 12. udv. téren van
Kárpitos munkák itt vállaltatnak fel.

Erdőmérnökök és földmérők figyelmébe!

Graficon az optikai távolságmérés ferde hosszainak vízszintesre redukálásához — megjelent Balogh Elek mérnök (Tg.-Săcuesc, Transsylvania) által szerkesztve.

Ennek segélyével 8-szor olyan gyorsan lehet eredményhez jutni és nem terheli az agyat, mint a táblázatok alkalmazásánál; a logarlécnél és más, e célt szolgáló műszernél 4-szer gyorsabb és 3-szor olcsóbb. Pontossága ugyanolyan kifogástalan.

Minden mérnöknek a tárcájában kell, hogy legyen állandóan!

Ára portómentesen (az ár előre beküldése, vagy utánvét mellett) 100 Leu — Minden 10-nek a megrendelésénél 1 drb. ingyen. Megrendelhető a kiadónál Tg.-Săcuesc-en.

tagja volt egész életében, de mint választmányi tag is részt vett ügyei intézésében.

Kivette részét az Erzsébet árvaleánynevelőintézet, a kézdivásárhelyi Stefánia-menedékház, a kézdivásárhelyi Rudolf-kórház és a kézdivásárhelyi Oltáregyesület alapítási, szervezési, gyűjtési munkálataiból, áldottlelkű feleségével együtt, mindenütt szép alapítványokkal is megörökítvén nevüket.

Üres kézzel soha egyetlen ember sem jött ki hajlékukból s a kulturális és jótékony célok bennük mindig bőkezű pártfogót találtak.

Tagja volt Welnreiter György Kézdivásárhely város képviselőtestületének és virilis jogon Háromszékmegye törvényhatósági bizottságának is.

Résztvett városunk első pénzintézetének, a Kézdivásárhelyi Takarékpénztár Részvénytársaságának 1872-ik évben történt megalapításában is és mint a felügyelő bizottság egyik tekintélyes tagja serényen munkálkodott annak fejlesztésében 1901-ig, amikor aggkora miatt lemondott.

Legmaradandóbb közéleti munkásságot fejtett ki, azonban a kézdivásárhelyi rómkath. egyházközség életében, melynek egyháztanácsosa, majd hosszú időn keresztül főgondnoka volt. Amikor az egyházközség nagy szükségben volt, akkor nyult a hónalja alá a vezetőségnek, a hitközségnek az ő nemes lelkű segítségével. A jelenlegi temető már betelt volt és új temetőhelyről kellett sürgősen gondoskodni. Az egyházközség pénztára üres volt, képzés nem volt, a hívek legnagyobb része szegény lévén, megadózni nem lehetett. A hatóság a régi temető bezárásával fenyegetőzött. Ekkor Welnreiter György és felesége Podhora Juliánna egész váratlanul a hitközség segítségére jöt-

tek: a mai főúttól jobbraeső részen levő földet felajánlották a temető céljára — *adományképpen*, örök hálára kötelezve le a katolikus közönséget és örök emléket állítva önmaguknak. A temető kerítésébe helyezett márványtábla őrzi e nemes tett emlékét.

Ugy tapasztaltam, hogy az elődök nemes tulajdonságai a legtöbbször szent örökségképpen átszállnak az utódokra. Bizonyítva látom ezt a Welnreiter György és felesége utódainál: fiuknál és unokájuknál is.

Egyetlen fiuk János nemcsak örökölte apja szép vagyonát, de gyarapította is — és minden nemes célra bőkezűen áldoz jölelkű feleségével, Tóth Vilával együtt. És mikor a világháború végén már szűk volt a temető, hogy a nagyobb számú hősi halottaknak is jusson megfelelő pihenő hely, újabb — jelentékeny — helyet adományozott a r. k. temetőkert kibővítésére, a temető-őr házána felépítésére telket és az ő részére veteményes kertnek való nagyobb földet. Unokája: Welnreiter Vilma (dr. Fekete Andrásné) szintén méltó, nemeslelkű utódja a nagyszülők és szülőknek. Két éven át addig gyűjtött, futott, fáradozott, lelkes munkatársával Kovács J. Istvánné Száva Nusival, addig kért, könyörgött és rendezett estélyestélyre, míg az új temetőrész, a hősök sírhelyével, új kőkerítést, új kaput kapott, az egész temetőt újra rendezte, csinosította és egy gyönyörű virágos kertté varázsolta, a maga részéről nemcsak rengeteg időt és munkát, de sok anyagi áldozatot is hozva.

Ebben a szép temető kertben temették el Welnreiter Györgyöt családi sírboltjába jó felesége hamvai mellé 1915-ben, pihenőre.

És a nemes elődök így élnek tovább hasonló utódaikban és cselekedeteikben...

Az orosz asszony.

Tíz éve mult, hogy ide került a falunkba. Ázsiai Oroszországból dobta a sors szeszélye a keleti Kárpátok alá a kicsi orosz asszonyt.

Egy világ választja el a hazájától, családjától.

És ő ott hagyott mindent örökre. Eljött a forró ázsiai pusztákról a mi hideg szomorú világunkba...

A szive, forró, fiatal szive hozta.

Követte az orosz fogságból hazatérő magyar férfit, a férjét, karján egy gyönyörű tíz hónapos fiúcskával.

Mindössze tizenhét esztendő volt — Ázsiában, mint általában a forró égő alatt, korán fejlődnek a leányok és korán is mennek férjhez. — Nem az a csontos, szőke orosz típus, mint az európai oroszok. Apró, kecses, imbolygó járása, barna nő. Sötét szemeinek friss, tiszta a tekintete. Arcát, nyakát, kezét aranyosbarna zománcsal vontak be az ázsiai forró-napsugár.

...Kolozsvárról jöttem haza felé. Vétellenül egy vonatra és egy fülkébe kerültem velük.

Néztem a kicsi orosz asszonyt, amint ült egy sarokban, magához szorítva gyermekét, nagy, ijedős szemeivel jobbra-balra nézegetve, mintha félne, hogy valaki elveszi tőle. Ude, fiatal arcocskáján cseppet sem látszott a három hónapi utazás.

Férjét, egy intelligensebb embert, nagy csoport vette körül a fülkében s visszafojtott lélekzettel hallgatták minden szavát. Volt miről beszélni. A rémes háború borzalmaiból és az orosz fogságból jött haza. Hozta egy rettenetes betegség, a honvágy. Ő, azóta hány-szor kigyógyult... Hány-szor megbánta, hogy hazajött...

Engem rendkívül érdekelt a kis idegen asszony, aki úgy nézett ki, mint egy iskolás leányka, egy hatalmas babával a karján.

Ugy szerettem volna beszélni vele, kérdezni, a lelkébe pillantani, de nem értettük egymást. Vásárhelyről a kis Kupán mellettem ült s valamennyire értette az orosz nyelvet és tolmácsolgatott.

Megtudtam, hogy imádja a gyermekét és nagyon szereti az urát. Ez az érzés hozta a messze idegenbe, egy világon keresztül. Az uton nem szomorkodott, nem sirt. Rettenetesen nehéz utjuk volt. Azt hitte, sohase ér véget.

Olyan édes volt, a hogy beszélt és közben simogatta a tömzsi fiúcskát, aki figyelte az édes anyát csendesen és a mint az asszony mondta, a gyermek is csoda jól viselte a hosszú utat.

Végre megérkeztünk az állomásra. És az orosz asszony, aki hónapokon keresztül is egész uton nem szomorkodott, nem sirt, hittel, bizalommal követte az urát annak hazájába, mikor leszállt a vonatról, körül nézett és el kezdett szivettépően zokogni.

Valami éles fájdalom szorította össze szívemet. Mintha messze, nagyon messze egy édes anya zokogását hallanám...

Odamentem az orosz asszonyhoz, átöleltem és egy édes anya csókját adtam szegénykének. Összetettem két kicsi kezét és felmutattam az égre.

Megértett. Reám nézett tiszta gyermek nézésével, megfogta a kezemet és rácsókolt a forró könnyeit.

Azóta úgy a szívembe nőtt ez a kis orosz asszony. És érzem, hogy ő is melegen vonzódik hozzám.

Nemsokára, hogy ide került szegényke, súlyos beteg lett. Nem bírta a mi zord éghajlatunkat a forró Ázsiából átültetett virág. Két oldali tüdőcsucshurutot kapott. A hány-szor láttam és hallottam rekedtes köhögését, mindig elsírattam és eltemettem az én orosz asszonyomat.

De végre a súlyos, veszélyes betegséget diadalmasan legyőzte nagy fiatalsága és messze valahol valakinek forró imája...

Nagyon szerette az urát, hogy otthagya a hazáját, övét...

Sohasem láttam szemekben olyan fanatikus lobogást, mint az orosz asszonyéban, mikor hazájáról beszél. Lobog, lángol két sötét szeme, aztán csendesen megerednek a könnyei.

Minden emléke egy orosz imakönyv és egy kis szalag-foszlány benne ...

Még a cári Oroszország színei. És ez szent előtte, mint az oltári szentség. Ugy ejti ki hazája nevét, mint a jó Istenét.

Valahányszor beszélek a kis orosz asszonnyal, eszembe jut mindig Abrányi „Vándor madár” című költeménye. Tíz év óta írja leveleit Nagyoroszországba, de soha feleletet nem kap rá. Ott nem kapják, vagy itt nem kapja, azt igazán nem lehet tudni.

Nagyon kedvesen beszél magyarul az orosz asszony. Teljesen megtanult. Amint mondja, leírta magának a magyar és orosz ábécét és csinált egy külön szótárt. Sokat volt egyedül. Férjét állása napokig, hetekig távol tartotta. Ezalatt vas szorgalommal, kitartással tanult, az ő sajátos módszerével.

Ir, olvas. Mindig magyar könyveket. Három erős vasgyuró fia van. Oroszba oltott magyarok.

Hányszor elsóhajtja:

— Jó Istenem, csak egyszer, egyetlen egyszer láthatnám meg az én édes hazámat! Néha álmomban ott vagyok a pusztán a családommal, látom a mi ázsiai háts lovainkat, a tevéinket, a dnyeföldeket és olyankor napokig az álmom után olyan boldog vagyok.

Kora tavasszal mindig bus, borongós hangulatú. Órákig ül az udvaron és el-el néz maga elé. Szótalan, csendes. Talán a mi Nemerénk elhozza onnan az érő gyümölcsök illatát ...

Ó, tanulhatnánk valamennyien ettől a kis, finomlelkű orosz asszonytól. Aki olyan halkan, áhitattal ejti ki hazája, nemzete nevét, mintha imádkozna. Azt a kis talizmánt az imakönyvében, megcsókolja reggel-este.

Elgondolom, vajon azok, akik csupa gyűlöletből tele vannak falcs, hangos sovínizmussal, imádkoznak-e reggel-este hazájuk és nemzetükért ...

Eszembe jut a nem is olyan régi időkből. Ha egy szerencsétlen ruhakereskedő szöveteit úgy helyezte el kirakatában, hogy piros, fehér, zöld szövet közel értek egymáshoz, vitték a nyomoru embert azonnal a rettegett szigurancára. Vagy egy-egy virágkereskedő, ha a szegény ilyen színű kis virágok egymás mellett virultak. Jaj volt az irredenta üzletnek ...

Szegény uram honvédhuzártiszt képe felett egy babérág van, hosszú háromszíni szalaggal. Legalább husz éve disziti — Egy őrmester durván rám szólt egy izben:

— Tessék azonnal levenni, én most nem csinállok bajt, de ha más látja meg, nagy lesz a büntetés!

— Nézze — feleltem — az ott van hosszú évek óta, ott is hagyom. Az szegény szalag nem árt sem magának, sem másnak.

Egy izben egy regáti csendőrkapitány-nak adtam szállást egy éjszakára. Abban a szobában aludt, ahol a katonakép függött a szalaggal és pont az ágya felett.

Megkérdeztem, tud-e aludni, vagy a mig itt lesz, levegyem a falról?

— Mit gondol, asszonyom? Hogyan venné le? Mit vét az a daliás katona és az a szalag nekem? Nem vagyok száln vadállat? Hiszen az a szín úgy is az önök szívében, vérében van és ha egy magyar tagadni próbálná, az gazember és új hazájának sem becsületes polgára. Roppant kicsinyes, nevetséges dolog ilyenekből komédiát rendezni és végigsimitotta kezét a képen, meg a szalagon.

Megszoritottam becsületes kezét. Később kérte a leányomat:

— Kisasszonyom, nagyon boldoggá tette, ha énekelne valamit.

— Szívesen, de csak magyar népdalokkal tehetem Önt boldoggá. Románul csak iskolai énekeket és a himnuszt tudom, amiket tanítok az iskolában! — felelte a leányom.

— Magyarul kérem. Nagyon szeretem a szép magyar nótákat. A zene, a dal bármely nemzeté legyen, a szívhez szól és felel.

Néhány népdal után elénekelt leányom a román himnuszt.

— Kisasszony, ilyen szépen nem hallottam énekelni a mi himnuszuinkat! — bókolt

a csendőrtiszt. — Most kérem a magyarok himnuszt.

— Ezt nekünk nem szabad, ezért szigorúan büntetnek! — mondja a leányom.

Keserűen mosolygott a kapitány.

— Hiszen a szívükben, a lelkükben ott cseng, azt nem lehet kiráncigálni.

Ismételt kérésére elénekelt a leányom és állva hallgatta végig a kapitány.

Sokszor gondolkodom ma is arra a kapitányra és nem hiszem, valaki jobban szeresse hazáját, nemzetét mint ő, mert megérti, hogy mindnyájunk szívébe kell a szín és a dal, azt nem szabad, nem lehet büntetni...

És van. Halkan, csendesen, mint a kis orosz asszony szívében, aki úgy ejti ki hazája, nemzete nevét — mintha mindig imádkozna. (— — —)

Tanulók segélyezése a Józsiás és Emilia alapítványból.

Négy éve mult, hogy a Jogi személyekről szóló törvény értelmében a város kezeléséből az akkor megalakított alapítványi igazgatóság kezelésébe átment a boldog emlékü Molnár Józsiás orsz. képvis. és neje Gál Emilia kegyes hagyománya, a „Józsiás és Emilia alapítvány” s azóta az igazgatóság már most negyedikben osztotta ki az alapítvány évi jövedelmét a kézdivásárhelyi szegény tanulók közt.

A jövedelmet részint az épületek bérösszege, részint a tennisz és korcsolyapályák bevételei képezik. Ennek egy részét az épületek fenntartására, más részét szegény székely tanulók segélyezésére kell fordítani az alapító levél szerint. A sétatér fenntartásához ezenkívül a város is hozzájárul.

A mult évi jövedelemből a segélyezésre előírt összeget, mely most 10048 Leut tett ki, junius 9-én kedden osztották ki az alapítványi igazgatóság és pedig dr. Diénes Ödön elnök és Neuman Ernő igazgató-pénztárnok az igazgatóság által kijelölt 34 elemi iskolai, 5 leánygimnáziumi, 4 állami fiugimnáziumi és 3 r. kath. főgimnáziumi tanuló közt ünneplés keretében.

Elnök kegyeletesen emlékezett meg az áldott emlékü alapítókról, városunk legnagyobb jótevőiről, kik egyrészt megbecsülhetetlen nagyságú sétatérrel ajándékozták meg a város közönségét, másrészt a helybeli szegény tanulók részére tették alapítványukat. Azután kiadták a tanulóknak, szülőik jelenlétében a segélyösszegeket, melynek végeztével előbb Lázár István áll. gimn. tanár, majd a r. kath. főgimnázium képviselője dr. Péter János ny. igazgató emlékeztek meg kegyeletesen az alapítókról és elismeréssel az alapítványi igazgatóság önzetlen és eredményes működéséről, köszönetet mondva úgy a tanulóknak, mint a tanintézetek nevében.

Mind a hat tanintézetet (r. kath. főgimn.; áll. leány és fiu gimn.; ref. és kath.; valamint áll. elemi iskola) a tanári, illetve tanítói kar egy-egy tagja képviselte.

A mozi műsora.

Buszter Keaton (a népszerű Malek) a kacagás királya a főszereplője a szombaton és vasárnap bemutatásra kerülő „Az elsodort Malek” (Keresem a feleségem) című hangos, énekes és táncos filmnek.

Malek új oldalról mutatkozik be ebben a szenzációs rendezésű vigjátékban.

Bármelyik dsiggtáncosnak dicséretére válnék az, ami Malek produkál e filmben.

Árlejtési hirdetmény.

A kézdiszentléleki (Sánzieni Jud. Treiscaune) róm. kath. egyházközség, templomának külső javítására munkaleírást és költségvetést kér. Bővebbek megtudhatók a plebánián. Ajánlatok 1931 junius 25-ig fogadtatnak el.

NYILT TÉR)

Nyilatkozat.

Én nem állítottam és sajnálnám, ha valaki azt gondolná, hogy az elveszett zsebórámat Fekete Gyula pékmester ur találta meg. Ő arról igazán nem tehet és nem hibás, ha véletlenül az óra megtalálója a pék ur inasa volt, ki különben vissza is adta, így az egész dolog tárgytalan. Soós György.

*) Ezen rovat alatt közölték nem vállal felelősséget sem a szerkesztőség, sem a kiadóhivatal.

HIREK.

SZÉKELY UJSÁG

politikai hetilap.

Megjelenik minden vasárnap reggel.

Jun.

13

1931.

Évfordulón.

Junius 8-ikán mult egy esztendeje annak, hogy *Ofelsége II. Károly, Románia harmadik királya visszatért országába és átvette az uralkodást.* Ebből az alkalomból országsszerte nagy ünnepségek voltak.

Városunkban ez alkalommal egész napot át szünetelt a munka, délelőtt istentiszteletek voltak, este pedig kivilágították a házak ablakait, a tanácsház homlokzatáról vilamos transzparens világított a nézőkre: „Éljen a király”. Terübe vették a fáklyás menetet is, azonban a zuhogó eső miatt csak a főtéren vonultak el. A tüzoltók fuvós zenekara a tanácsház előtt sokáig hangversenyezett, ezzel is emelve az esti ünnepség fényét. Bidu Valér főorvos, az interimár elnöke nagy tevékenységet fejtett ki, hogy az ünnepség fényesen sikerüljön.

— Jun. 21-én lesz az Orbán Balázs-emléktábla leleplezése. A mult számunkban megírtuk, hogy jun. 14-ikére nagy ünnepséget terveztek a homoródalmási barlangnál az Orbán Balázs-emléktábla leleplezésével kapcsolatosan. Most azt közlik lapunkkal, hogy az ünnepséget jun. 21-én fogják megtartani.

— Halálozás. Pál Veronika 27 éves korában Szentléleken elhunyt. Pénteken délután volt a temetése a község lakosságának nagy részvéte mellett. — Özv. Schuller Sámuelné sz. Novák Anna 71 éves korában Gyergyószentmiklóson elhunyt. Városunkban Molnár Istvánné sz. Schuller Mariska urnó, volt j.birósági végrehajtó neje édesanyját gyászolja az elhunytban. — Jancsó Gézané, szücs felesége elhunyt városunkban. Csütörtökön délután volt a temetése.

— OTT LESZÜNK VASÁRNAP MINDNYÁJAN a Nagy Ferenc-féle rétben, ahol a szezon legkiemelkedőbb juniálisa igérkezik. Természetesen jó időre is szükség van. — A cél is szép. Népjóléti feladatok valóra váltása —

— Dankó Pista nótafája. Amint halljuk, jun. 29-én kézdivásárhelyi műkedvelőkkel előadásra kerül Dankó Pista nótafája című operett. A darab betanítását Fehér Imre színigazgató és felesége, Fekete Rózsi művésznő végzik, kik a vakációt városunkban töltik. A darab előadása elé nagy kíváncsisággal tekintünk, csupán az a megjegyzésünk, hogy nem lehetne-e az estét Petőfi-megemlékezéssel összekapcsolni.

— Sport konfetti-délután. Jun. 21-én, vasárnap a Sport Egylet a Lukács-féle kert-helyiségben konfetti délutánt rendez.

— Már fűtyülni sem szabad! A CFR a nyugatot kopirozza és elrendeli, hogy ezentúl fűtyülni sem szabad. A vonat ezentúl menetrendszerinti időben indul anélkül, hogy a kalauz sipolna, a vonatvezető belefújna szomorú hangú kis trombitájába és annélkül, hogy a mozdony egy éles, hosszú és dobhártyát szakító figyelemztető fűtyöléssel ország-világnak tudtára adná, hogy ő most már aztán elindul. El bizony! A vasutas élet nem gyöngyölet. Szomorú pálya és szomorú sors. Igaz és büszke öröme volt eddig, hogy fűtyülhetett, jó hosszukat és fontoskodókat. Ugy kifűtyülte magából élete minden keserűségét, minden kilátástalanságát és minden jelentéktelenségét. Különösen faluhelyt, kis állomások parányi épülete előtt mutatta meg a masiniszta, hogy ő is valaki, legény a gáton, ember, aki pozícióban van, akinek szava és hangja hét határra is elhallatszik... Vége. Fűtyülni sem szabad. Ma holnap fűtyülni már a világra sem szabad.

— Óriási torta a holnapi népiünnepélyen. A jun. 14-iki, vasárnap délutáni népiünnepélynek szenzációs csodája lesz bizonyára az az óriási torta, mely a jónévű és képzett cukrászunk, Jencsevit Árpád műhelyéből került ki. A torta kb. 20 kiló lesz, csak tojást 230 db-ot használtak fel hozzá. Amint halljuk, a torta kisorsolásra kerül.

— Évzáró ünnep. Tegnap este a Jézus Szíve Gyermekek évzáró ünnepélyét tartotta a Vigadóban, melyről jövő számunkban referálunk.

— Ingyenes tanfolyamok. A Maros-megyei Földmives Szövetsége július hó folyamán méhészeti gyümölcsészeti tanfolyamot rendez a kisgazdák részére. A tanfolyamon való részvétel díjtalan. Jelenkezhetni lehet naponta 9-12 óráig a Szövetség titkári hivatalában, Marosvásárhelyen a Teleki Téékében. Ugyancsak jun. 23-án ingyenes méhészeti tanfolyam nyílik meg Kolozsváron az erdélyrészi Méhészet Egyesület rendezésében.

— Budapesti focibálsapát városunkban. Amint értesülünk, a Beszár, az ismert budapesti focibálsapát erdélyi körútjában július 5-én városunkban fog mérkőzni a K. S. E.-vel. A szeszációnak ígérkező sporteseményre jóelőre felhívjuk vidékünk figyelmét.

— Egy-két utcán véges-végig. Csak a dícséret hangján irhatunk minden olyan munkáról, mely a város tisztaságát, utcáinak jókárba hozását szolgálja. Így mi is örvendezünk azokkal az örvendezőkkel, akik jólesőleg vették tudomásul a Vasút-utca kiséprését. Sokan laknak arrafelé, a város forgalmának nagyobb része ott bonyolódik le, a városi sétaterre is arrafelé jár, ez lenne a város egyik legszebb utcája, ha a vármegye az uttestet hozná jókárba. Mert a városnak az uttest kikövezésére nincs pénze. Az uttest pedig napról-napra romlik, a végigrobogó teherautók alatt nem javul az út. Annak idején — mint emlékszünk — a Vasút-utcaból a Csernátóni utra kivágott utat azért nyitották, hogy ott bonyolítsák le a nehezebb teherforgalmat. Ennek az utnak — illetve a városi utcának — a kavicsozását kellene elintézní és a teheráru forgalmat, a teherautók közlekedését erre az uttestre irányítani, mert a keskeny Vasút-utca uttestét az ott bonyolított teherforgalom mellett mindig javítani kell. Felhívjuk rá az igen tisztelt illetékesek figyelmét a Vasile Lupu (volt Vesselenyi) utcára is, mely szintén javításra szorul. Múltkor csak végigszeltem és meggyőződtem, hogy ez az utca is megérdemli a tatarozást. A kertek mellett magas a burján, esős időben pedig mindjárt Rác András háza után akkora a sár, hogy a szekér közlekedést a sétátér mellett elhúzó gyalogjárón bonyolítják le. Ott van mindjárt az épülő gör. kel. lelkeszi lak, előtte pedig az utca merül el a sárban, száraz időben a portengerben. Na és még végigmehetünk egy-két utcán és kapunk javítani valót Csak uraim, volna, ami nincs: pénz. Adja Isten, hogy legyen. (Gyalogjáró.)

*) Az „Ellenőr” új száma. Pünkösztör jelent meg Tóth Sándor politikai, kritikai és közgazdasági lapjának új száma a megszokott nívós és változatos tartalommal. A számot a „Magyarok” című vezércikk vezeti be, melyben a választások alkalmából minden magyart kötelességére figyelmeztet. Főbb cikkei egyébként a következők: Váradi Aurél emlékére, Bürger a Magyar Pártban, Mi a Iorga teendője, a Kolozsvári Magyar Színház új szezon előtt, Hegedüs Loránt: Gondolatok a Dámbóvíti partján, Pázmándy Dénes: Bethlen Gáborról, Harmincöt éves a nagybányai festőiskola, Pesti mozaik, A trockói népművészet a budapesti mintavásáron, stb. A nívós és jólértesült közgazdaság rovatot a Mérlegkritikák vezetik be, melyeket ezennel állandóan közöl az Ellenőr. Az országosan kedvelt és olvasott lap mindenütt kapható, úgy Romániában, mint Magyarországon. A legutóbbi szám ára 20 leu Magyarországon 60 fillér.

Kerékpár, rádió és alkatrészei legelőnyösebb beszerzési forrása HADNAGY-bazár, Kovászna. (főtér)

SPORT.

Nemere-SWAG Komandó 1:0 (0:0) Korner arány 3:1.

A két rivális csapat folyó hó 7-én Gelencén mérte össze erejét.

A kapu választásnál a Swágnak kedvez a szerencse, így a Nemerenek mindvégig erős szélviharral szemben kell megküzdeniök, ennek ellenére is a többet támadó a Nemere.

Egyébként a mérkőzés Swág támadásával kezdődik a szörványos és széteső támadásukat az erős szélvihar ellenére is a jól működő szívvvel lélekkel játszó Nemere védelme mindig szétrombolja, könnyen veri vissza. Lassan a Nemere csatársora megy át támadásba, a szélviharral szemben is egyik veszélyes támadást a másik után viszi keresztül, lövés lövés után megy a Swág kapujára, de vagy a bravúrosan védő kapus zsákmanya lesz, vagy a kapu léc menti meg a Swág kapuját a biztosnak látszó góloktól. Az első féldő eredménytelenül telik el. 0:0.

A második féldőben mindjárt a kezdés után a Nemere oly erős támadásba megy át, hogy sorozatos támadásuk egy újabb kornert eredményez, János D. által lőtt korner rugását a Swág kapusa csak a goal vonalon belül a kapuban bírja fogni, amit Kun bíró és a Swág kiserői is gólnak minősítenek. Ez utóbbiak kijelentésére a Swág csapat kapitánya, a játékosai felett mindig uralkodni akaró „Tibor urfi” sportszerűtlen, arrogáns viselkedése által, különben a sima lefolyású mérkőzést félbe szakíttatja, de mielőtt a Swág csapata a pályáról levonulna, önmaguk szereznek meggyőződést arról, hogy kapusuk a goalvonalon belül a kapuban fogta a labdát.

A Swág csapatára illetőleg „Tibor urfi” az a megjegyzésünk van, hogy ne presszionálja a csapatát. Ezen ténykedésével a csapat eddigi népszerűségét teljesen el fogja veszíteni és egyetlen közeli vidéki csapatot nem fognak kapni mérkőzések megtartására. A sportnál mindenki egyenlő, nem az a cél, hogy saját otthonukba behúzóva, pártoskodó bíráskodással fenyegetések halmaza által kényszerítsük a győzelmet.

Végül ugyancsak nem mutat intelligenciára „Tibor urfi” azon kijelentése, hogy sportszerűtlen viselkedése miatt az őt megszólító közönségnek olyan kijelentést tegyen, hogy a végül 40 gelencei munkást fog elbocsájtani és erre a jogosan protestáló publikumnak a kimondhatatlan felét megveresse.

Reméljük, hogy ezen kijelentése csak elmondott malaszt marad, annál is inkább, mivel ilyen durva inzultusnak községi lakóinkat többé kitenni nem fogjuk. (B—Ö)

K. S. E.-Brassovia kombinált 8:0 (4:0)

A hétfőről elmaradt mérkőzés, kedden d. u. 1/2 6 órakor került lejátszásra, a hétköznapi dacára elég szép számú közönség előtt. A meccsnek sportbeli értéke nem volt, mivel az ellenfél abszolút gyengesége kizárta a küzdelmet s csak arra volt jó, hogy a K. S. E. egy kis kétkezes trenninget vegyen. A játék 90 % ban a kombinált tényleg folyó s oly nagy volt a K. S. E. fölénye, hogy még a bekkek is kapura rúgáltak. Tetézte a Brassovia gyengeségét sportszerűtlen viselkedésük is. Jó volna, ha az egyesület a meccsek lekötését nagyobb körültekintéssel végezné, mert az ilyen meccsek nem szolgálják sem a sportot, sem a közönségnek nem nyújtanak semmit.

Többé ilyenből nem kérünk! Brassoviának pedig csak árt, ha a neve alatt ilyen együjttest szerepeltek vidéken. Nem lehet és nem is illik a vidék sportját annyira lebecsülni, mert ez a meccs is megmutatta, hogy ilyen ellenfél csak tanulni jöhet hozzánk s nem pedig mérkőzni.

Jó megélhetést
biztosít egy „Rekord” gyors
kötőgép.

Havi 6-8 ezer leu

biztos kereset.

Érdeklődni és megtekinteni lehet
SZŐCS KÁLMÁNNÉ

kézimunka üzletében

Kézdivásárhely.

Jaj de ravasz ez a tavasz...

A tavasz az oka.

Mert akárki mit mond, ennek az ész és-rügybontó évszaknak a számlájára kell felírni azt a sok ravaszságot, tömördek humort, amit a képviselő — és szenátor — választások kitermeltek magukból.

Mert nézzük csak az albisi esetet.

Itt a községi tanácsot nem oszlatták fel, azonban, hogy a tanácsosok ne mehessenek el a június 6-iki választásra Sepsiszentgyörgyre, arról jóelőre gondoskodtak.

Vass Béla, Kicsid Zsigmond, Vizsuj György és Barabás Vidor tanácsosokat a választást megelőző éjszaka a csendőrség egyszerűen elfogta és elvitte Máksára. Az őrön aztán másnap közölték a falusi tanács tagjaival a letartóztatás okát, mely egyenesen páratlan a választási trükkök sorozatában. Az lett volna a bűnük a tanácsosoknak, hogy az erdőn őzet fogtak és azt közösen elfogyasztották. Erről természetesen sem az őz, sem a letartóztatottak nem tudtak. De jó volt oknak és jó volt arra, hogy a tanácsosok a szavazásról lemaradjanak.

Egyébként az eseten a faluban jól mulatnak. Az öt újjról szóló régi „mondó”-kat most a falusi humor így formálta át az elfogott és megevert őzike, valamint a tanácsosok személyével kapcsolatban:

Kicsid Zsigmond megfogta, Vass Béla megsütötte, Vizsuj György megette, Barabás Vidornak nem jutott belőle, azért maradt olyan kicsike. (Történetesen Barabás Vidor törpe ember).

Mondja aztán valaki, hogy a székely nem boldog, mikor van még benne humor...

Jól mulatnak Benke László esetén is, akit Eresztvényről vittek a maksai őrsre. Benke a déli órákban egyszerűen meglepett és meg sem állott Sepsiszentgyörgyig, ahol megebédelt. Természetesen közben le is szavazott. Aztán szépen visszasétált a laktanyába. Hol járt? Hol? Hát ebédelni. Pont.

Dálnokban a június 6-iki szenátor választás előtt Hadnagy Gyulát és társait szintén le akarták tartóztatni. Ők azonban megkerülték az erdőt és nagy kerülővel bejutának Sepsiszentgyörgyre, ahol annak rendje és módja szerint leszavaztak.

És minden ilyen életrevalóság, székely józan ész dacára mégis győzött az erőszak és Fábián László az idén nem került be a szenátusba. Csak 81 szavazatot kapott a kormány 159 és a nemzeti párt 9 szavazatával szemben.

No. G. 8403—1930. exec.

Publicație de licitație.

Subsemnatul portarel delegat prin aceasta publicație în baza deciziei No. G. 8403/930 a judecătorei ocol din Tg.-Săcuesc în favorul reclamantului Dr. Szele Béla și Dr. Harmath Z. repr. prin avocatul Dr. Imreh Samu pentru încasarea creanței de 4000 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 18 Junie 1931 orele 5 p. m. la fața locului în Tg.-Săcuesc str. M. Costin No. 3 unde se va vinde prin licitație publică judiciară 1 Cassa de fier „Vertheim” în valoare de 10000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Târgu-Săcuesc, la Maiu 12 1931. St. Vântsa, port. del.

Mezőgazdasági, ipari és kisállatkiállítás Marosvásárhelyen.

A héten tartotta meg az Erdélyi Gazdasági Egylet és a Marosmegyei Földmives szövetség által Marosvásárhelyen szeptember 3—6 napjain rendezendő mezőgazdasági, ipari és kisállatkiállítás helyi rendezőbizottsága második gyűlését. A gyűlés megállapította a kiállítás végleges programját.

A kiállítás a következő 10 csoportra oszlik: Gazdasági termény, termék. Kertészet, gyümölcsészet. Kisállat. Szőlészet borászat. Erdészeti, vadászat. Néprajzi, háziipari. Természeti kincsek. Gazdasági gép, eszköz, anyag. Szakirodalom. Méhészet.

A kiállítás tartama alatt Marosvásárhelyen diszközgyűlést tart a Marosmegyei Földmives Szövetség, méhészeti vándorgyűlést rendez az Erdélyi Méhész Egyesület, népművészeti vitagyűlést rendez az Erdélyi Magyar Kisebbségi Nők Központi Titkársága. Szövetkezeti értekezletet tartanak az erdélyi magyar hitel, fogyasztási, értékesítő, tej stb. szövetkezetek. Tenyészállat díjazást rendez a Marosmegyei Mezőgazdasági Kamara a Marosmegyei Földmives Szövetséggel karöltve. A kiállításon gazdasági tárgy előadásra vidéktünkről Györbörő Gézárt (Szentkatolna) kérték fel.

Az előadásokon kívül bemutatásra kerülnek munka közben a legújabb talajmívelő gépek, ekék, porhanyítók, továbbá növényvédelmiszerek és gépek. A kiállítás tartama alatt állandó ingyenes gazdasági tárgyú mozi előadások lesznek. A kiállítás tartama alatt különféle versenyek is rendeztetnek, így a vadászati kiállítás kapcsán galamblövő és kotorek versenyt a falusi dalárdák hangversenyt, ugyancsak a falusi sport egyletek sport versenyt stb. rendeznek. Az E. G. E. felkérte a marosvásárhelyi kereskedőket, hogy a kiállítás napjaira kirakatversenyt rendezzenek és a vásárhelyi gazdanapok fényét ezzel is emeljék. Az E. G. E. kiállításával egyidejűleg a Marosmegyei Mezőgazdasági Kamara tenyészállat kiállítást rendez magas jutalomdíjakkal. A Marosmegyei Földmives Szövetség mindkét kiállítás rendezésében egyenlő arányban vesz részt.

A kiállítást mezőgazdasági és ipari csoportjai mellett változatossá fogja tenni a gazdagnak ígérkező háziipari, vadászati, erdészeti, kóstolóval egybekötött tej és borborság, gyümölcsészeti kiállítás.

A kiállítást a földmívelésügyi minisztérium erkölcsileg és anyagilag is támogatja. A A. C. F. R. úgy a személy, mint áruszállításhoz kedvezményeket nyújt. A kiállítás rendező bizottságának élén dr. gr. Bethlen György, az EGE elnöke áll. A helyi rendező bizottság elnöke Marosvásárhelyen Mikó László, a M. F. Sz. elnöke.

*) Dr. Benedek József orvos és fogorvos hazaérkezvén, rendeléseit ismét megkezdette Kézdivásárhelyen, Főtér 11 sz. alatt.

No. G. 2763 —1930 exec.

Publicație de licitație

Subsemnatul portarel deegat prin aceasta publicație în baza deciziei No. G. 2763/930 a judecătorei de ocol din Tg.-Săcuesc în favorul reclamantului firma inreg. David István iunior repr. prin avocatul Dr. David István pentru încasarea creanței de 11515 Lei. și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 20 iunie 1931 orele 3 p. m. la fața locului în Tg.-Săcuesc Str. Praporgescu No. 2 unde se va vinde prin licitație publică judiciară 2 dulap cu oglindă, 1 canape plusită, 1 masă cu 5 foteluri de lem cu vopsit albe, 1 ceas de perete, 1 foalett cu oglindă, 4 perinițe, 1 covor, 1 lampa 3 ferdele în valoare de 12.700 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Tg.-Săcuesc, la 6 iunie.

St. Vântsa, portarel delegat

No. G. 16932—1930,

Publicație de licitație.

Subsemnatul portarel delegat prin aceasta publicație în baza deciziei No. G. 16932—1930, a judecătorei de ocol din Tg.-Săcuesc în favorul reclamantului Kiskos Antal repr. prin avocatul Dr. Imreh Samu pentru încasarea creanței de 3120 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 19 iunie 1931 orele 5 p. m. la fața locului în comuna Belani unde se va vinde prin licitație publică judiciară 1 Mașina Schevrolet No. 575 Sft. George, 1 Divan de pluș, 3 scaune de pluș în valoare de 7000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Tg.-Săcuesc, 12 Maiu. 1931.

St. Vântsa, port. del.

Tipografia „MINERVA” nyomda Târgu-Săcuesc (Kézdivásárhely), 1931.